

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

judecând în ședință, fără participarea părților recursul ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Ciobanu Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Focov Alexandr Egor, născut XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 07.10.2014 - 22.04.2016;

instanța de apel: 22.06.2016 - 31.10.2016;

instanța de recurs: 19.07.2017 - 17.10.2017;

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2016, Focov Alexandr a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

1.1. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 mai 2016, a fost corectată eroarea din sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2016 prin care Focov Alexandr a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, și anume, în loc de sintagma „data nașterii acestuia XXXXX” s-a indicat „data nașterii XXXXX”.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că, inculpatul, Focov Alexandr este învinuit de faptul că la 04 septembrie 2014, aproximativ la ora 14:20 min., aflându-se în Penitenciarul nr. 9, Pruncul, mun. Chișinău, unde își execută pedeapsa cu închisoare cu regim de tip închis, urmărind scopul păstrării ilegale a substanțelor narcotice, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și anume că păstrarea substanțelor narcotice pe teritoriul penitenciarelor este interzisă,

prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a păstrat la sine un pachetel din folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm în care se afla substanță solidă în formă de praf de culoare cafenie, până când, a fost depistat și ridicat de colaboratorii penitenciarului în urma percheziției efectuate asupra sa.

Conform raportului de expertiză nr.7137 din 22.09.2014, substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie, depistată la condamnatul, Focov Alexandr, și ridicată la 04.09.2014, în rezultatul percheziției corporale și a lucrurilor personale ale acestuia, reprezintă substanță narcotică - heroină, cu cantitatea totală în stare uscată de 0,59 grame și care, conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, constituie proporții mari.

Acțiunile acestuia au fost încadrate în baza art. 217 alin.(3) lit. e) Cod penal, adică - păstrarea substanțelor narcotice pe teritoriul penitenciarelor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procuror, prin care a solicitat rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Focov Alexandr să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) din Codul penal și a-i fi numită o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de ocupa funcții și exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, psihotrope, precursori precum și altor preparate medicamentoase pe o perioadă de 5 ani. Totodată a solicitat, de a adăuga lui Focov Alexandr, în întregime, la pedeapsa aplicată prin sentința dată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Edineț din 19 aprilie 2013, de 2 ani 7 luni și 20 zile, și a-i stabili pedeapsă definitivă de 6 ani 7 luni și 21 zile, cu executare a pedepsei în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de ocupa funcții și exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, psihotrope, precursori precum și altor preparate medicamentoase pe o perioadă de 5 ani.

În motivarea apelului declarat, procurorul a indicat că, sentința este ilegală, or instanța de fond eronat a apreciat probele înaintate de către acuzare, iar vinovăția lui Focov Alexandr a fost dovedită pe deplin.

Totodată, procurorul a menționat că, argumentul instanței precum că nu este clar ce culoare avea praful ridicat de la Focov Alexandr, este unul neîntemeiat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de către procuror ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016, a fost corectată eroarea comisă în partea introductivă a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, și anume, în loc de 31 noiembrie 2016, corect e 31 octombrie 2016.

4.2. În motivarea deciziei instanța de apel a constatat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, prin care nu s-au constatat temeiuri de casare a sentinței.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege și în mod just a conchis asupra achitării inculpatului, Focov Alexandr, de comiterea infracțiunii incriminate și anume a art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal după indicii, „Păstrarea substanțelor narcotice pe teritoriul Penitenciarelor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare”, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, inculpatul Focov Alexandr, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că vina în comiterea infracțiunii imputate nu o recunoaște mai mult i-a fost înscenată această faptă din motivul că era certat cu șeful secției regim al penitenciarului 16.

Procurorul a indicat în ședința instanței de apel că, vina inculpatului Focov Alexandr, a fost demonstrată prin următoarele probe, declarațiile martorii Mîrzac Serghei, Zghibartă Andrei, raportul întocmit de șeful PP or. Vatra a IP Buiucani, Viorel Graur (f.d. 4); scrisoarea Penitenciarului nr. 9 prin care în adresa IP Buiucani f.d. 5); proces-verbal de percheziție din 04.09.2014 (f.d. 10); raportul întocmit de S. Mîrza în care indică că în timpul efectuării (f.d. 12); raportul de constatare tehnico-științifică nr.7137 din 22.09.2014 (f.d. 16-17); proces-verbal de ridicare a înregistrărilor video din 26.09.2014 (f.d. 26).

Astfel, instanța de apel a menționat că, vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Mai mult, instanța de apel a menționat că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Instanța de apel a conchis că, la materialele dosarului nu sunt probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma păstrarea substanțelor narcotice pe teritoriul Penitenciarelor, săvârșite în proporții mari și fără

scop de înstrăinare. În acest context, a indicat că martorii, Mîrzac Sergiu și Zghibartă Andrei, pe parcursul examinării prezentei cauze penale au dat declarații contradictorii care nu coroborează între ele, or, din declarațiile participanților la proces date în instanța de apel, în primă instanță și la faza urmăririi penale cât și din materialele cauzei s-a stabilit că martorii, Mîrzac Sergiu și Zghibartă Alexandru, audiați în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel au declarat că „*praful ridicat de la inculpatul, Focov Alexandr, era de culoare albă-gălbuie și respectiv albă-cafenie închis*” iar în primă instanță au declarat că „*praful ridicat de la inculpat era de culoare albă-cafenie*”, ceea ce se contrazice prin rapoartele sale întocmite la momentul efectuării percheziției corporale, precum și prin procesul verbal de percheziție (control, cercetare și ridicare) și semnat de martori- colaboratori ai Penitenciarului.

Mai mult, referitor la înregistrarea video a acțiunii de percheziționare a inculpatului Focov Alexandr, în cadrul Penitenciarului nr.9 Pruncul în procesul transferului dintr-o instituție penitenciară în alta, inculpatul Focov Alexandr, pe parcursul întregului proces penal a declarat că deși în încăperea unde avea loc acțiunile de percheziție erau instalate camere video, verificarea sa s-a efectuat cu înregistrarea video a acesteia cu o camera manual de către unul din angajații penitenciarului.

De asemenea, se atestă o neconcordanță între declarațiile martorilor, Mîrzac Sergiu și Zghibartă Alexandru, or în timp ce Mîrzac Sergiu a afirmat în prima instanță și în instanța de apel că încăperea în cauză din cadrul penitenciarului erau instalate camere video, însă nu cunoaște dacă funcționau, martorul, Zghibartă Alexandru, a indicat în prima instanță că percheziția lui Focov Alexandr a fost înregistrată cu o camera manuală, deoarece în acel compartiment nu erau instalate camere video, iar în instanța de apel deja a indicat că în cameră erau instalate camere video, însă în plus, au efectuat filmarea și cu camera de serviciu.

Astfel, dat fiind aceste neconcordanțe între declarațiile martorilor, Mîrzac Serghei și Zghibartă Alexandru, prezente pe parcursul întregului proces penal, instanța de apel a indicat că acestea nu pot sta la emiterea unei sentințe de condamnare.

Totodată, instanța de apel a menționat că, deși înregistrarea video efectuată la data de 04 septembrie 2014, figurează în calitate de corp delict la materialele dosarului, acest mijloc de probă nu a fost suspus cercetării în ședința de judecată.

Astfel din procesele verbale ale ședințelor de judecată se observă că în ședința de judecată din 13 mai 2015 a fost desigilat plicul în care se afla CD cu înregistrarea video de marca „Esperanza” CD-R, dar care nu a putut fi vizionat, deoarece parametrii calculatorului nu suportă formatul care este înscris pe CD (f.d. 137). Astfel,

acest CD a fost transmis procurorului pentru a face posibilă vizualizarea acestuia, ședințele de judecată fiind amânate de mai multe ori pentru ca partea acuzării să prezinte proba înregistrării video din 04 septembrie 2014, însă procurorul până la finalul cercetării judecătorești a renunțat la această probă.

Mai mult, instanța de apel a conchis că, din procesul-verbal de examinare din data de 29 septembrie 2014, rezultă că în înregistrare este prezentă o persoană îmbrăcată în formă militară de culoare verde care ținea în mână un fragment de folie de staniol la deschiderea căruia în el se afla o substanță de culoare alba, la fel cum a indicat inculpatul, Focov Alexandr, și nu de culoare alb-cafenie, alb-gălbuie cum afirmă martorii sau cafenie după cum rezultă din raportul de constatare tehnico-științifică nr.7137 din 22.09.2014.

La fel, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul procurorului referitor la aprecierea greșită a declarațiilor martorilor audiați în prima instanță referitor la culoarea substanței narcotice, deoarece aceștia nu sunt specialiști, or, pentru constatarea culorii unui obiect nu sunt necesare cunoștințe speciale.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel a menționat că din procesul-verbal cu privire la percheziție din 04 septembrie 2014, rezultă că acesta nu a fost semnat de inculpat, ultimul refuzând să-l semneze, însă, inculpatul, Focov Alexandr, a declarat că nu a făcut cunoștință cu acest proces-verbal, mai mult este vorbitor de limba rusă, pe tot parcursul procesului acestuia asigurându-i-se serviciile interpretului, inclusiv toate actele procesuale fiind traduse în limba rusă, limba vorbită și înțeleasă de inculpat fiind cea rusă, or, în ședința instanței de apel, martorul, Zghibartă Andrei, a declarat că procesul-verbal de percheziție a fost adus la cunoștință deținutului în limba de stat, inculpatului nu i-a fost asigurat un interpret, deoarece nu există așa posibilitate în penitenciar.

În acest sens, instanța de apel a conchis că prima instanță a stabilit în mod just nulitatea procesul-verbal de percheziție din 04.09.2016 potrivit art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, și anume că, nulitatea prevăzută în alin. (2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Totodată, instanța de apel a indicat că în calitate de mijloc de probă în prezenta cauză penală figurează și pachetulul din folie de staniol cu formă sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm, în care se afla substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie ce reprezintă substanță narcotică- heroină, cu cantitatea totală în stare uscată de 0,59 grame- predat la camera de păstrare a IP Buiucani, mun. Chișinău și care a fost cercetat în prima instanță (f.d. 138), or, prin sentința primei instanțe care

constituie obiectul prezentei examinări s-a hotărât ca Corpul delict - un pachetel din folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm, în care se află substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie ce reprezintă substanță narcotică - heroină, cu cantitatea totală în stare uscată de 0,59 grame - care se păstrează la materialele cauzei, la intrarea sentinței în vigoare să fie nimicite. Contrar prescripției instanței de judecată, peste 6 zile de la pronunțarea sentinței, fără ca această să dobândească caracter definitiv și executoriu, în baza procesului-verbal privind nimicirea corpurilor delict pe dosarul nr. 1-218/16 din 28.04.2016, corpul delict a fost nimicite prin ardere.

Astfel, instanța de apel a conchis că, în ședința a fost imposibilă studierea corpului delict pe acest dosar, pentru a stabili corectitudinea versiunilor înaintate de inculpat, martori și partea acuzării.

Instanța de apel prin prisma celor relatate, luând în considerație că la caz lipsește corpul delict, un pachetel din folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm, în care se află substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie ce reprezintă substanță narcotică - heroină, cu cantitatea totală în stare uscată de 0,59 grame care reprezintă și obiectul material al acestei infracțiuni, a conchis că în speță nu s-a probat de către partea acuzării existența faptei infracțiuni.

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind nefondate alegațiile procurorului, precum că sentința primei instanțe nu este una motivată, legală și întemeiată, or, considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nu este dovedită în cadrul procesului penal, prima instanță reținând în mod just că nu s-a constatat existența faptei infracțiuni.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat că motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Totodată, instanța de apel a specificat că, având în vedere încălcările admise de către șeful serviciului penal al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în prezenta cauză penală, prin nimicirea corpului delict înainte ca actul de dispoziție a primei instanțe să aibă caracter definitiv, consideră necesară informarea președintelui Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, despre acest fapt pentru a lua măsurile de rigoare și pentru a nu a admite asemenea cazuri pe viitor.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită

casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță într-un alt complet de judecată.

Recurentul indică că, instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor prezentate de către acuzare și a apreciat unilateral în favoarea inculpatului.

Totodată, procurorul susține că, instanța de apel n-a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 414 Cod de procedură penală, n-a soluționat și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apel și neîntemeiat a susținut o decizie ilegală.

6. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează asupra admiterii acestora din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Colegiul penal constată că, aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel și anume:

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, nu au fost respectate de instanța de apel la examinarea apelului declarat de către procuror, pentru care motiv, în baza temeiului invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, urmează a fi casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță

și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În pofida acestor prescripții legale, instanța de apel a menținut sentința în care se indică în dispozitiv (*pct. 1. din prezenta decizie*) că, Focov Alexandr se achită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale, iar în motivarea deciziei indică că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate, mai mult procurorul nu aduce probe suficiente întru dovedirea vinovăției ultimului.

Astfel, instanța de apel a menținut o sentință contradictorie fără a corecta eroarea respectivă, mai mult instanța de apel s-a limitat doar prin a motiva doctrinar respectiva speță, menționând că în acțiunile inculpatului Focov Alexandr lipsește latura obiectivă.

Așadar, conform art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art. 390 Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă, 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, în cazul achitării persoanei în temeiul alin. (1) pct. 2), organul de urmărire penală este obligat să continue urmărirea penală pentru identificarea făptuitorului.

Mai mult, Colegiul penal lărgit menționează că este neclară poziția instanței de apel care susține că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, or fapta este stabilită nemijlocit prin procesul-verbal de percheziție și ridicare din 04 septembrie 2014, conform căruia a fost depistat și ridicat un pachetel de folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm., în care se afla substanță solidă în formă de praf de culoare cafenie (f.d. 10, vol. I).

În aceeași ordine de idei decizia atacată prezintă și deficiențe sub aspectul motivării, deoarece instanța nepronunându-se sau pronunându-se superficial asupra motivelor invocate în apel, a făcut o motivare haotică, contradictorie, bazată pe teorie, fără o argumentare concretă.

Este de menționat faptul că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu

prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

În acest aspect, Colegiul penal lărgit evidențiază în cazul când prima instanță nu a respectat prevederile art. 394 Cod de procedură penală, privind întocmirea sentinței, însă în fapt probele au fost cercetate, instanța de apel, casând sentința din acest motiv, va continua prin rejudecarea cauzei aprecierea tuturor împrejurărilor și, respectând normele procedurale (art. 393-397 Cod de procedură penală), va pronunța o nouă hotărâre conform ordinii stabilite pentru prima instanță.

Situația descrisă mai sus, nu poate fi corectată în instanța de recurs, deoarece instanța de apel nu a soluționat fondul cauzei. Eroarea comisă nu oferă posibilitatea instanței de recurs de a concluziona asupra corectitudinii aprecierii probelor și încadrării juridice a acțiunilor inculpatului de către instanța de apel, or, conform art. 419 Cod de procedură penală - rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

În atare circumstanțe se consideră, că instanța de apel a comis erori de drept prin încălcarea prevederilor art. 100, 101, 394, 414-419 Cod de procedură penală, iar aceste abateri se cuprind în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 414 alin. (5) și 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate în instanța de fond și cea de apel în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, ținând cont de motivele expuse în pct. 6 al prezentei decizii, și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

Rezumând cele menționate, încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul penal lărgit să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Ciobanu Sergiu, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui *Focov Alexandr Egor* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac, publicată integral la **07 noiembrie 2017**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu